

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

مقررات عمومی

مرجع تصویب: هیأت وزیران

شماره ویژه نامه: ۱۲۸۰

سه شنبه، ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۹

سال هفتاد و شش شماره ۲۱۸۹۱

شیوه نامه تشخیص و تفکیک اسرار دولتی از اطلاعات عمومی

شماره ۱۰۹۵۶۱

۹/۳/۱۳۹۹

کلیه مؤسسات عمومی مشمول قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات

کلیه مؤسسات خصوصی ارائه دهنده خدمات عمومی

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شیوه نامه «تشخیص و تفکیک اسرار دولتی از اطلاعات عمومی» مصوب کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که طبق تبصره ۲ ماده ۱۸ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات در تاریخ ۳۰/۱/۱۳۹۹ به تأیید رئیس محترم جمهوری رسیده جهت اجرا ابلاغ می گردد.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس کمیسیون انتشار

و دسترسی آزاد به اطلاعات - سیدعباس صالحی

شیوه نامه تشخیص و تفکیک اسرار دولتی از اطلاعات عمومی

این شیوه نامه که بر اساس ماده ۱۸ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۷ و آیین نامه های اجرایی آن، در تاریخ ۳۰/۱۰/۱۳۹۷ به تصویب کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات رسیده، بر اساس تبصره ۲ ماده ۱۸ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که مقرر می دارد مصوبات کمیسیون پس از تأیید رئیس جمهور لازم الاجرا است در تاریخ ۳۰/۱/۱۳۹۹ به تأیید رئیس محترم جمهور رسیده است.

بند اول: تشخیص اسرار دولتی

ماده ۱- کلیه اسنادی که توسط هر یک از مؤسسات عمومی و بر اساس «قانون مجازات انتشار و افشای اسناد محرمانه و سری دولتی» مصوب ۲۹/۱۱/۱۳۵۳ و «آیین نامه طرز نگاهداری اسناد سری و محرمانه دولتی و طبقه بندی و نحوه مشخص نمودن نوع اسناد و اطلاعات» مصوب ۱/۱۰/۱۳۵۴ هیأت وزیران و سایر قوانین و مقررات مرتبط، روی آنها یکی از مهرهای «بکلی سری»، «سری»، «خیلی محرمانه» یا «محرمانه» قید شده است اسرار دولتی (اسناد و اطلاعات طبقه بندی شده) هستند. اسنادی که به شیوه الکترونیکی تولید شده اند نیز در صورت داشتن یکی از طبقه بندیهای مذکور، اسرار دولتی محسوب می شوند.

مؤسسات مشمول قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۷ در مورد اسناد و اطلاعاتی که فاقد طبقه بندی هستند نمی توانند به استناد ماده ۱۳ قانون مذکور (به عنوان اسرار دولتی) از ارائه آنها به متقاضیان خودداری کنند.

ماده ۲- دسترسی به اسنادی که مؤسسات خصوصی ارائه دهنده خدمات عمومی تهیه می کنند اگر دارای مهر طبقه بندی باشند تابع قوانین و مقررات مربوط به آنها است.

ماده ۳- در صورتی که یک یا چند سند از اسناد جزء پرونده مورد مطالبه، دارای طبقه بندی باشد طبق اصل تفکیک عمل می شود. یعنی اسناد طبقه بندی نشده از طبقه بندی شده جدا گردیده و چنانچه ارائه یا انتشار آنها به افشای مفاد اسناد طبقه بندی شده نیانجامد حسب مورد در دسترس متقاضیان قرار گرفته یا به طور عمومی منتشر می شود.

ماده ۴- در مورد اسناد فاقد طبقه بندی که در متن آنها به مشخصات اسناد طبقه بندی شده (شماره، تاریخ و مرجع صدور) اشاره شده است بدون آنکه به مفاد آن اسناد اشاره شده باشد سند برای متقاضی قابل ارائه است. در صورتی که به مفاد هم اشاره شده باشد

طبق اصل تفکیک عمل شود.

ماده ۵- در مورد لوح‌های فشرده یا اطلاعاتی که در یک حامل یا داده پیام یکپارچه نگهداری می‌شود وجود مهر طبقه‌بندی در روی لوح یا مجموعه به منزله طبقه‌بندی کل اطلاعات آن مجموعه است. در موارد تردید باید از مرجع تهیه‌کننده لوح یا مجموعه یا کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات استعلام شود.

ماده ۶- تصویر(کپی) اسناد طبقه‌بندی شده (اعم از کاغذی و الکترونیکی) نیز در حکم اسناد طبقه‌بندی شده است و نباید منتشر شده یا در دسترس قرار گیرد.

ماده ۷- دسترسی به اسناد وزارت امور خارجه طبق «قانون انتشار اسناد طبقه‌بندی شده وزارت امور خارجه» مصوب ۱۳۶۳ و آیین‌نامه‌های اجرایی آن خواهد بود. در مورد دسترسی به اسناد طبقه‌بندی شده موجود در مرکز اسناد و تاریخ دیپلماسی وزارت امور خارجه، درخواست‌های دسترسی بر اساس مصوبات شورای عالی نظارت بر تدوین و نشر اسناد بررسی و پاسخ داده خواهد شد. مرکز اسناد، فهرست‌های موضوعی و تحلیلی از اسناد موجود را در دسترس عموم قرار خواهد داد.

ماده ۸- دسترسی اشخاص به اطلاعات طبقه‌بندی شده برای ارائه در مراجع قضایی باید طبق قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات بعدی آن و از طریق مرجع قضائی ذیصلاح صورت گیرد. مقامات و مأموران مؤسسات عمومی باید اطلاعات «محرمانه» و «خیلی محرمانه» مراجع قضایی را به درخواست آنها ارائه کنند ولی ارائه اطلاعات «سری» و «بکلی سری» به مراجع قضایی تنها در صورتی مجاز است که به ضمیمه موافقت رئیس قوه قضائیه باشد.

بند دوم: اطلاعاتی که طبقه‌بندی آنها طبق قانون مجاز نیست

ماده ۹- طبقه‌بندی اطلاعات زیر طبق قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۷ ممنوع است. کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات در صورت اطلاع از طبقه‌بندی این نوع اطلاعات در مؤسسات عمومی مشمول این قانون، موضوع را به مؤسسه طبقه‌بندی‌کننده اطلاع داده و درخواست اصلاح می‌کند. همچنین، هر شخصی می‌تواند از کمیسیون بخواهد تا امکان انتشار و دسترسی به اطلاعات زیر را فراهم کند:

۱. اطلاعات موجد حق و تکلیف عمومی (تبصره ماده ۵ و ماده ۱۱ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات)
۲. اطلاعات راجع به وجود یا بروز خطرات زیست‌محیطی (تبصره ۱ ماده ۱۷ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات)
۳. اطلاعات راجع به وجود یا بروز تهدید سلامت عمومی (تبصره ۱ ماده ۱۷ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات)

بند سوم: درخواست خروج اطلاعات از طبقه‌بندی

ماده ۱۰- هر متقاضی که اطلاعات درخواستی او به دلیل طبقه‌بندی بودن ارائه نشده باشد و او مدعی باشد که دلایل و جهات طبقه‌بندی اطلاعات درخواستی او تغییر یافته است یا اطلاعات درخواستی وی در زمره موارد غیرقابل طبقه‌بندی (ماده ۹ شیوه‌نامه) هستند می‌تواند از کمیسیون درخواست رسیدگی کند. در صورت تأیید اولیه کمیسیون، مراتب به مؤسسه طبقه‌بندی‌کننده جهت بررسی و تصمیم‌گیری نهایی منعکس می‌شود.

ماده ۱۱- از طبقه‌بندی خارج ساختن اطلاعات طبقه‌بندی‌شده‌ای که از یک مؤسسه عمومی به مؤسسه عمومی دیگر ارسال شده است توسط مسئول مؤسسه ارسال‌کننده‌ای که طبقه‌بندی اولیه را انجام داده صورت می‌گیرد.

بند چهارم: رسیدگی به اعتراض‌ها از طبقه‌بندی‌های خلاف قاعده

به منظور بررسی و اعلام نظر در مورد اعتراض‌ها به طبقه‌بندی اطلاعات درخواستی، ایجاد وحدت رویه در مؤسسات عمومی **ماده ۱۲-** راجع به نحوه و درجه طبقه‌بندی اطلاعات یا خارج کردن اطلاعات از طبقه‌بندی و سایر امور مرتبط با اسرار دولتی نظیر لغو طبقه‌بندی یا کاهش طبقه و دسترسی به آنها، اقدامات لازم برای آموزش، اطلاع‌رسانی و راهنمایی‌های لازم به مؤسسات عمومی از سوی کمیسیون صورت خواهد گرفت